

عنوان مقاله:

اندازه گیری قابلیت نگهداری نرم افزارهای جنبه گرا با استفاده از سیستم استنتاج فازی ممدانی

محل انتشار:

دومین همایش ملی مهندسی برق ایران (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 6

نویسندگان:

آرزو رحیمیان - دانشجوی کارشناسی ارشد نرم افزار

همایون موتمنی - دانشگاه آزاد اسلامی واحد ساری

مجید ابوطالبی - دانشگاه آزاد اسلامی واحد ساری

خلاصه مقاله:

یکی از متدولوژی های نسبتاً جدید تدوین نرم افزار جنبه گرایی می باشد که روش های جدید را برای پیمانه بندی سیستم های نرم افزاری از طریق جداسازی دغدغه های چند گانه با مداخله ای و یکپارچه سازی خود کار آنها با سیستم فراهم می کند. به عنوان مثال هایی از دغدغه های مداخل ای می توان به امنیت، دریابی، واقعه نگاری و اشکال زدایی اشاره کرد. با پیدایش برنامه نویسی جنبه گرا و بکارگیری آن در پروژه های مختلف مشخص شد که استفاده از برنامه نویسی جنبه گرا قادر است مشکلات مربوط به پیچیدگی و درهم تنیدگی را حل کند و منجر به بهبود نگهداشت سیستم شود. قابلیت نگهداری نرم افزار با استفاده از متریک های موجود در متدولوژی های در هم تنیدگی را حل کند و منجر به بهبود نگهداشت سیستم شود. قابلیت نگهداری نرم افزار را با استفاده از متریک های موجود در متدولوژی های مختلف بکار رفته برای توسعه نرم افزار، محاسبه و اندازه گیری می کنند. اکثر روش های استفاده شده برای اندازه گیری میزان قابلیت نگهداری مبتنی بر همین متریک (شاخص ها) هستند. در این مقاله ضمن معرفی معیارهای مؤثر بر ارزیابی قابلیت نگهداری نرم افزارهای مبتنی بر جنبه، می خواهیم روشی دقیق بر پایه ی استنتاج فازی نوع ممدانی برای اندازه گیری میزان قابلیت نگهداری نرم افزارهای مبتنی بر جنبه ارائه دهیم.

کلمات کلیدی:

مهندسی نرم افزار مبتنی بر جنبه، پیچیدگی نرم افزار، اندازه گیری، منطق فازی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/365271>

